GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Piotr Otawski

Warszawa, 09 października 2024 r.

DOOŚ-WDŚIII.72.1.2024.EU

wg rozdzielnika
(doręczenie przez ePUAP)

Szanowni Państwo,

w związku z licznie pojawiającymi się wątpliwościami interpretacyjnymi, dotyczącymi stosowania prawa w zakresie zapewnienia należytej ochrony środowiska przed hałasem terenów faktycznie zagospodarowanych, zgodnie ze wskazaniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przedstawiam poniższe stanowisko.

Art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), dalej p.o.ś., statuuje **zasadę ochrony przed hałasem terenów faktycznie zagospodarowanych.**

Jak wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 8 marca 2022 r. sygn.. akt III OSK 795/21, zasadę stanowiącą o rodzajach terenów podlegających ochronie przed hałasem określa przywołany art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś., a nie przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) oraz art. 114 ust. 1 i 2 p.o.ś., a także art. 115 p.o.ś.

Przywołane powyżej pozostałe przepisy mają na celu:

a. przyporządkowanie projektowanych terenów o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania do poszczególnych rodzajów terenów określonych w art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. (art. 114 ust. 1 p.o.ś.),
b. ustalenie kryteriów tego przyporządkowania w przypadku występowania różnych funkcji na tym samym terenie (art. 114 ust. 2 p.o.ś.) oraz
c. ustalenie kryterium przyporządkowania do podlegających ochronie terenów, w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 115 p.o.ś.).

W każdym z tych przypadków punktem odniesienia jest jednak art. 113 ust. 2 pkt 1 p.o.ś. i określona w tym przepisie zasada ochrony przed hałasem terenów faktycznie zagospodarowanych, a nie dopiero przewidzianych pod jakiś sposób zagospodarowania w

miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Przedstawione powyżej podejście powinno znajdować zastosowanie w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, gdyż zapobiega stawianiu ekranów bez potrzeby, tam gdzie nie ma żadnej zabudowy. Uzasadnione stosowanie ekranów dźwiękochłonnych jednocześnie ogranicza ich negatywny wpływ na krajobraz oraz drastyczne podnoszenie kosztów budowy m.in. projektowanych dróg.

Ponadto, w związku ze zgłaszanymi przez Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska przypadkami rozbieżności zawartości załączanego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w formie pisemnej i w formie elektronicznej, zwracam uwagę, aby przed przekazaniem tego dokumentu do organów opiniujących/uzgadniających, sprawdzać tożsamość tego dokumentu pod względem merytorycznym w obydwu formach. Podjęte w tym zakresie kroki zapobiegną konieczności powtarzania tego etapu postępowania, co przełoży się na krótszy czas jego prowadzenia oraz zapobiegną zarzutom o braku tożsamości przedmiotowej tego dokumentu w zależności od formy, w jakiej został on przedłożony.

Piotr Otawski
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
/ – dokument podpisany elektronicznie – /

Otrzymują:
1. Wójtowie Gmin.

Do wiadomości:
1. Regionalni Dyrektorzy Ochrony Środowiska.